

omkring i Landet, saa er det ganske vist uanselig at komme til en Dom, der kan udtales i saa Ord, til en Dom, der gjælder fast alle vegne. Saavidt jeg kan skjønne, benyttes den paa meget forskjellig Maade. Jeg troer, at der er Communer i Landet, hvor denne Formue- og Leilighedsffat er en meget, jeg tør endog saa sige, en særdeles god Skat, saa god, som en Skat kan være, hvor der gennem Praxis har udviklet sig faste og bestemte Regler, der følges og udføres med Dygtighed. Jeg sigter f. Ex. til betydelige Communer i Nordsjælland, og der er ogsaa Communer i Sylland, der benytte en bestemt Burdering af Folks Formue ved Siden af den personlige Virksomhed og atter have nogenlunde Regler for de Nedsættelser, som paa Grund af særegne Omstændigheder skulle skee i de Ansættelser, der saaledes ere foretagne. Selv hvor man ikke er kommen til saa fuldt udviklede Regler, men hvor Skatteansættelsen mere berover paa et Skjøn, troer jeg, at man paa mange Steder ved Praxis har udviklet Formue- og Leilighedsffatten til en ganske taalelig og brugbar Skat. Men ved Siden af disse Communer, hvor ganske vist Skatten kan være god, troer jeg, at man vil have let ved at paavise mange Exempler paa det Modsatte, og hvor det maa siges, som det før er sagt i Rigsdagen om denne Skat — tager jeg ikke feil, er det af det tidligere saa veltalende Medlem for Holbæk — at det er en Skat paa bedste Bestub, en Skat, ved hvilken man tager, hvor man bedst kan. Jeg troer, at dette gjælder om denne Skat i ikke saa Communer, og at ligesaa god som den er paa nogle Steder, ligesaa slet og løs og derved vilkaarlig og uretfærdig maa det indrømmes, at den bliver anvendt paa andre Steder. De, der selv sætte Skatten, ville naturligvis ikke indrømme det, men naar man spørger dem, der yde Skatten, faaer man andet Svar, og jeg har idetmindste faaet fremskillet i stærke Farver Beretninger om de Resultater, der foreligge i ikke saa, men mange Communer omkring i Landet. Naar jeg taler om Formue- og Leilighedsffatten her i Landet, kan jeg skjønt jeg ikke skal hvæle videre derved idag, saameget mindre som jeg før har havt Leilighed til at fremhæve det,

ikke Andet end gjentage en Betslagelse over den Afspærd, som Indenrigsministeriet har vist overfor Communerne. Indenrigsministeriet har, som det oftere er omtalt baade af mig og af andre Medlemmer i denne Sal og, saavidt jeg minde, ogsaa af Medlemmer i det andet Thing, saa at sige systematisk lagt an paa at fordærve Kjøbstædernes Formue- og Leilighedsffat. Det er skeet ved den Vejledning, der er udgaaet fra Indenrigsministeriet, ved den Virksomhed, som det har udøvet ved Fastsettelsen af Vedtægterne. Man kan bedst faae et Begreb derom ved at gennemgaae Kjøbstædernes Vedtægter. Man vil deraf see, hvorledes denne Skat, fuldt udviklet, som den har været paa mange Steder, ved denne Virksomhed fra Indenrigsministeriets Side næsten fuldstændig har tabt sin gamle gennem Praxis udviklede Charakter. Det er virkelig lykkedes i næsten alle Kjøbstadcommuner at faae den omdannet til en reen Indkomstffat. Saavidt jeg veed er der endnu kun 5 Kjøbstadcommuner, der principmæssig benytte Formuesbeskatning, men ellers er det forbausende, hvor heldigt Indenrigsministeriet har været til ved denne Virksomhed at faae Kjøbstadcommunerne til mere og mere at opgive dette Hensyn til Formuen, denne nedarbejde videre udviklede Praxis, for at gaae over til den moderne Kjøbenhavnske Indkomstbeskatning. Men for at vende tilbage til Formue- og Leilighedsffatten ikke blot i Kjøbstæderne, men ogsaa paa Landet, saa troer jeg, at ligesaa vigtigt som det af alle andre Grunde er her at faae mere bestemte Regler og større Garanti for, at den heldige og gode Fremgangsmaade, der bruges i nogle Communer, ogsaa saavidt det staaer i Lovgivningens Mægt, bliver gjort gjældende i alle Communer, ligesaa vigtigt som dette er af ganske almindelige Grunde, ligesaa nødvendigt, ja maaskee i en endnu høiere Grad er det, naar man et Dieblit fæster Opmærksomheden paa en anden Ulempe ved Formen af den nuværende Beskatningsmaade, jeg sigter naturligvis her til det, som saa ofte paa forskjellig Maade er draget frem, nemlig den intercommunale Beskatning eller rettere Manglen af enhver saadan Beskatning. Enhver, som har den mindste